

kortad, huru än fattigdomen tilltager bland landets öfriga innebyggare, hvilka till sagde aflöning lemna sammanskott. Då så är, och då fråga att statsbristen i den stat till inkomster och utgifter, som nu föreligger till Riksdagens pröfning, antagligen kommer att uppgå till vida större belopp än det af Kongl. Maj:t beräknade, vågar jag för ökande af statens inkomster och på det att beskattning bör ske der förmåga finnes att sådan bära, föreslå,

att Riksdagen måtte besluta att sålänge statens inkomster fordra att tilläggsbevillning skall utgå, statens tjänsteman, som blifvit å ny aflöningsstat efter den senaste löneregleringen uppförd eller åtnjuter 20 % löneförhöjning som dyrtidstillägg samt den som erhållit pension efter nya löneregleringen, må åläggas att, utom erläggande af bevillning och tilläggsbevillning, till staten utgifva särskild bevillningsavgift motsvarande 10 % af sin lön eller pension.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1880.

J. Jonsson,

från Kronobergs län.

N:o 127.

Af Herr P. G. Sandberg: Om ändringar i bankoreglementet.

Redan vid sistlidne riksdag underskref undertecknad m. fl. en motion, gående bland annat ut på en ändring af bankoreglementets 32 §, 6 mom. Motiven till ändringsförslaget återfinnas, dels uti bemålde inom Andra Kammaren väckta motion, n:o 44, dels ännu utförligare uti en vid Banko-Utskottets utlåtande N:o 13, sid. 8 à 9, bifogad reservation och torde med hänvisning härtill ett återupprepande af skälen vara här öfverflödigt.

Banko-Utskottet, som icke bestridde rättigheten af hvad som för ändringsförslaget vid sistlidne riksdag androgs, ansåg sig likväl förhindrad att formulera

32 § 6 mom. på ett annat bättre sätt, emedan Utskottet föregaf, att om närmare bestämmelser, i fråga om sättet för och tiden när ansökningar om lån från afbetalningsfonden skulle pröfvas, voro behöfliga, sådana föreskrifter ej borde hafva sin plats i bankoreglementet, utan skulle af Bankofullmäktige utfärdas. Ehuru det torde vara till föga gagn att tvista med Utskottet om hvad som bör inrymmas eller icke inrymmas i bankoreglementet, så djerfves jag likväl antyda, att i Utskottets utlåtande ligger, som mig synes, en stor inkonsequens; ty har Utskottet rätt, så borde hela 6 mom. i 32 § bankoreglementet uteslutas, helst mom. 5 i samma paragraf torde vara, enligt Utskottets åsigt, tillfyllestgörande.

Motionären vågar emellertid hysa en motsatt åsigt och anser derföre att bemälde 6 mom. försvarar sin plats, icke uti den intetsägande lydelse det nu har, utan om det blir ändradt och får något innehåll. Jag vill ock förmoda att nuvarande Banko-Utskott skall låta sig angeläget vara att gifva ifrågavarande mom. ett innehåll, som kan vara till någon sorts gagn; ty det måste alltid vara och förblifva en orimlighet, för att ej säga något värre, att låneansökningar, som röra afbetalningslån behandlas så bekymmerslöst, så likgiltigt som nu sker i Göteborgs afdelningskontor, der låneansökningarna först efter flere månaders förlopp föredragas och pröfvas. En ändring härutinnan är nödvändig, men åstadkommes troligen aldrig af Bankofullmäktige, såvida Utskottet ej förständigar dem dertill. I anledning häraf nödgas jag ånyo föreslå, att Banko-Utskottet behagade närmare pröfva och för Riksdagen föreslå, att 6 mom. i 32 § af nu gällande bankoreglemente måtte erhålla följande lydelse:

§ 32 — — — — —

mom. 6. Ansökningar om lån af detta slag skola föredragas och pröfvas i den ordning de inkommit senast åtta dagar efter det ansökningarne blifvit till hufvud- eller afdelningskontoren inlemnade.

I sammanhang med förestående föreslår jag följande ändringar i bankoreglementet.

Då erfarenheten visat, att den ändring, som företogs efter nya Riksdagsordningens genomförande, nemligen att Riksdagen öfverlemnade sin rätt att utnämna styrelseledamöter i Riksbankens afdelningskontor åt Bankofullmäktige, ingalunda förbättrat handhafvandet af låneärenden och öfrige angelägenheter inom afdelningskontoren — *löneförhöjningarne* oberäknade — så vågar jag föreslå:

Att Banko-Utskottet täcktes formulera och föreslå Riksdagen till antagande de ändringar i 59 § af nu gällande bankoreglemente och öfriga hithörande föreskrifter, som kunna vara erforderliga för att Riksdagen må återbekomma sin rätt att välja ledamöter i styrelserna för afdelningskontoren.

Vidare anser jag, att det arvode, som styrelseledamöterna i Göteborgs- och Malmö afdelningskontor uppbära, är allt för högt tilltaget, äfvensom att det är alldeles öfverflödigt att styrelserna vid sagda kontor sammanträda hvarje söckendag. Uti banker med långt mera omfattande rörelse, än dessa kontor hafva, sammanträda icke styrelserna mera än en à två gånger i veckan, emedan de dagliga göromålen kunna skötas och handhafvas af jourhafvande direktören, hvilrens ställföreträdare i afdelningskontoret är bankoombudet. Genom ett dylikt arrangement kunna arvoden till styrelseledamöterna desto mera nedsättas, men då det torde vara billigt att dessa ledamöter i likhet med Bankofullmäktige erhålla någon tids semester och på det styrelsen i alla fall må blifva så fulltalig som nu föreskrifves, anser jag att styrelseledamöternas antal vid afdelningskontoren i Göteborg och Malmö må bestämmas till *fem* vid hvardera kontoret.

På grund af hvad jag sålunda anfört får jag alltså föreslå,

att Banko-Utskottet måtte till Riksdagen framkomma med förslag derom, att styrelseledamöternas antal vid Riksbankens afdelningskontor i Göteborg och Malmö må bestämmas till fem, hvaraf fyra väljas af Riksdagen och en, bankoombudet, som skall handhafva den dagliga förvaltningen, utses af fullmäktige i Riksbanken.

Att dessa styrelser skola sammanträda för föredragning af diskonterings-, låne- och kreditivärenden tre gånger i veckan och för behandling af allmänna ärenden en gång i hvarje månad, eller oftare, om ärendenas beskaffenhet och oafbrutna gång sådant fordra, och skola vid de allmänna sammanträdena, såvidt ske kan, samtliga styrelseledamöterna vara närvarande, i annat fall minst fyra. — Vid föredragningen af låneärenden kunna tre ledamöter fatta beslut, då de äro om beslutet ense.

I fråga om aflöning till styrelseledamöterna, så föreslår jag att denna måtte utgå i Göteborg sålunda:

5 styrelseledamöter i arvode hvardera	Kr. 1,800
samt till den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, utom fri bostad	» 4,200

I Malmö sålunda:

5 styrelseledamöter i arvode hvardera	» 1,200
samt till den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen, utom fri bostad	» 3,800.

Uti afdelningskontorens öfrige stater äskar jag för närvarande ingen förändring, dock torde Banko-Utskottet tillse om icke än vidare besparingar i omkostnaderna för lånekontorens skötande kunna åstadkommas, och anser jag det all-

deles onödigt, att revisionen af afdelningskontorens affärer skall kräfva så lång tid, då hela stats-, banko- och riksgäldsverkets revision kan försiggå på två månader. Vidare torde Utskottet taga i närmare ompröfvande, om icke de allt för höga arvodena till Bankofullmäktige, i jämförelse med arvoden till Riksgäldsfullmäktige, borde nedsättas.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1880.

P. G. Sandberg.

Häruti instämma:

F. Andersson.

J. Smedberg.

Sven Håkanson.

A. W. Westerdahl.

Anders Larsson.

N:o 128.

Af Herr Johan Anderson: Angående underdånig skrifvelse om framläggande för nästa Riksdag af förslag till ny härordning enligt vissa i motionen angifna grunder.

Ehuru remiss af Kongl. Maj:ts nådiga proposition rörande ny värnpligtslag denna dag skett, har dock något exemplar deraf ännu ej blifvit i Kammaren utdelad och förty dess innehåll mig ej mera bekant än hvad som talats man och man emellan, så enär motionstiden med morgondagen tilländagår och det sagts

Bih. till Riksd. Prot. 1880. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 14 Hüft. 2